

Apus de toamnă

Daniela Bălăuță

Frunze râd în tocul toamnei
Legănând în nori apusul
Smuls cu tuș din glezna doamnei
Ce și-a răstignit surâsul.

Visul șuieră tomnatic
Împrejmuind dureri de foc
În inelul singuratic
Sfințit cu taine de noroc.

Albind rugina dintre noi
Toamna plânge după vară
Și între strugurii de soi
Toarnă mir din călimară.

În cuiabar de ape sfinte
Un apus de frunze coapte
Viu cu patimă cuminte
Cântă despre noi în șoapte.